

ΠΟΚΙΛΑ.

—Η μέγιστη και ἀρχαιοτάτη κρεμαστή (δι' ἀλύσεων) γέφυρα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Κιγγ-Τούγγ τῆς Κίνας, ἡ ὅποια ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἑνὸς ὄρους εἰς ἄλλο, σχηματίζουσα ἀδιάκοπον ὁδὸν μεταξὺ τῶν δύο.—Τὸ βαθύτατον μεταλλεῖον τοῦ κόσμου εἶναι ἀλατωρυχεῖόν τι τῆς Βοημίας, τοῦ ὁποῦ τοῦ μέγιστον βάθος εἶναι 3000 ποδῶν.—Ὁ μέγιστος καὶ ὕψιστος ὄγκος βράχου εἶναι ἡ νοτιά κορυφὴ τοῦ Τσοσέμιτε, σειρᾶς ὁρέων εἰς τὸ δυτικόν μέρος τῶν Ἰνωμέν. Πολιτειῶν. Αὕτη ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς βράχου ὀγκώδους δισοῦς ὕψους 600 πόδας ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Τὸ ἐκτενέστατον σύγγραμμα τοῦ κόσμου εἶναι Κινεζικὴ Ἑγκυκλοπαίδεια, εἰς 5000 τόμους· ἐν ἀντιτυπον τοῦ βιβλίου τούτου εὐρίσκεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, εἰς τὸ Λονδίνον.

—Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία δίδει βραβεῖα κατ' ἔτος εἰς ἀνθρώπους, ὅτινες ἔδειξαν ἡρώισμὸν, αὐταπάρνησιν καὶ ἐν γενεῇ παραδειγματικὴν ἠθικὴν διαγωγὴν. Εἰς τὴν ἐφετερίνῃ τῆς συνεδρίας μεταξὺ ἄλλων βραβεῖων ἀπενεμήθησαν καὶ 1500 φράγκα εἰς μίαν χωρικὴν τοῦ χωρίου Βερνεύλ, Ἰωάνναν Δελίλ. Ἰδοὺ εἰς ὀλίγας λέξεις ἡ ἱστορία τῆς γυναίκος ταύτης. Εἶναι τώρα τεσσαράκοντα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, τῇ δὲ 1864 ἐζητήθη εἰς γάμον ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου Γκανιῶν, μονογενοῦς υἱοῦ πτωχῶν χωρικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ὅλη περιουσία ἦτο εἰς ἀγρόν. τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐκαλλεργεῖ. Πρὶν τελεσθῶν οἱ γάμοι, ὁ νέος ἐκλήθη ἑφεδρος εἰς τὸν στρατὸν. ὅπου καὶ ἀπέθανε τῇ 1868. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας τοῦ Ἰωάννα ἠκολούθησε τοὺς κατατεθλιμένους γωνεῖς τοῦ εἰς τὴν οἰκίαν των. «Ἐὰν ἔζη ὁ υἱός σας,» εἶπε— «θα ἤμην συζυγὸς σου, τώρα λοιπὸν εἶμαι χήρα τε καὶ θυγάτηρ σας. Ποτὲ δὲν θὰ σὰς ἐγκαταλείψω!» Καὶ πραγματικῶς, ἐπὶ δεκαοκτὼ ἔτη τώρα μένει πλησίον τῶν γερόντων, ἐκτελοῦσα πιστῶς τὰ χρέη θυγατρὸς ἀφωσιωμένης. Ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν τῆς οἰκίας ἐκτελεῖ καὶ ὅλην τὴν ἐξῆς ὑπηρεσίαν, σκάπτουσα θερρίζουσα, κόπτουσα ξύλα καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ, καὶ οὕτω συντηροῦσα τοὺς γονεῖς τοῦ μνηστήρος τῆς. Ὁ γέρον ἀπέθανε πρό τινων μηνῶν, ἡ γραία ὅμως ζῇ ἀκόμη ἀλλὰ κατὰκοιτος καὶ πάσχουσα· ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς στενοχωρίας καὶ λύπας τῆς ἡ Ἰωάννα εἶναι παρήγορος καὶ ὑποστήριγμα τῆς. «Ἀχ! τί θὰ ἀπογείνω ἂν μὲ ἀφήσας; ἀναφωνεῖ ἐνίοτε ἡ δυστυχὴς ἐν τῇ μέσῃ τῶν πόνων τῆς, ἀλλ' ἡ Ἰωάννα ἀποκρίνεται ἡσύχως! «Δὲν ἤμην ἡ ἀρραβωνιστικὴ τοῦ Κλαυδίου;» καὶ ἡ γραία μὲ τοῦτο καθησυχάζεται. «Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μαρτυροῦν περὶ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς τιμιότητος τῆς Ἰωάννας, καὶ τὸ βραβεῖον τὸ ὁποῖον ἀπενεμήθη εἰς αὐτὴν δεικνύει πόσον ἐξετίμησαν τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας τῆς οἱ πλέον διακεκριμένοι Γάλλοι τῆς ἐποχῆς μας.

—Τὰ αὐτὰ τῶν πτηνῶν εἶναι διαφορῶν σχημάτων, ἀναλόγως τοῦ σχήματος καὶ τοῦ εἶδους τῶν φωλεῶν, εἰς τὰ ὅποια ἐπωάζονται. Ὅστω τὰ αὐτὰ τὰ ὅποια ἐπωάζονται εἰς τρύπας εἶναι ὀλοστρογγύλα. Ἀλλ' ὑπάρχουν πτηνὰ τὰ ὅποια δὲν κάμνουν τὰ αὐτὰ τῶν εἰς φωλεάς, ἀλλ' εἰς ράχεις καὶ ἄλλα ἐξέχοντα μέρη τῶν βράχων καὶ σκοπέλων· εἰς τοιαύτην δὲ θέσιν εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ κινήθωσιν τὰ αὐτὰ, εἴτε ὑπὸ αὐτῶν τῶν πτηνῶν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ νὰ κυλισθῶσιν καὶ θρασυθῶσιν ἐπὶ τῶν βράχων ἀλλ' ἡ θεία σοφία ἐπρονόησε διὰ τὴν ἀσφα-

κειαν αὐτῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπιβεβαιοῦται τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι οὐτεῖς στρουθίον πίπτει ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τοῦ Ἐπουρανίου. Ἰδοὺ πῶς δεικνύεται ἡ πανσοφία καὶ πρόνοια τοῦ Ποιητοῦ εἰς τὴν προσαρμογὴν τοῦ σχήματος τῶν αὐγῶν τοῦτων εἰς τὴν ἐπικλινυόντων των φωλεῶν. Ὅτι ἂν πτηνὸς οὗτος, πτηνὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰς θαλάσσας τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἐναποθέτην τὰ αὐτὰ τῶν ἐπάνω εἰς ἐξέχοντα μέρη τῶν βράχων, χωρὶς φωλεῶν ἢ ἄλλην προφύλαξιν, τὰ αὐτὰ ὅμως δὲν κυλίσονται ἀπὸ τὴν θέσιν των διὰ τὸν ἐξῆς λόγον, ὅτι, ἀντὶ νὰ ἴναι ὡς τὰ συνήθη αὐτὰ, ἀπολήγουν εἰς δεξιὰ εἰς τὸ ἐν ἄκρον, ὥστε ἅμα κινήθωσιν δὲν κυλίσονται πρὸς τὰ ἐμπρός, ὡς ἡ σφαῖρα, ἀλλὰ στρέφονται περὶ τὸν ἄξωνα αὐτῶν, ὅπως ἡ βίδα. Τὴν ιδιότητα ταύτην τοῦ αὐτοῦ δύναιται καθεὶς νὰ ἐννοήσῃ, ἐὰν λάβῃ βίδαν καὶ τὴν θέσῃ πλησίον τοῦ ἄκρου τῆς τραπέζης. Ὡς τὴν ἐγγίστην τότε καὶ θὰ παρατηρήσῃ ὅτι, ἀντὶ νὰ κυλισθῇ καὶ πέσῃ ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης, ἀπλῶς περιστρέφεται περὶ αὐτὴν, δηλ. περὶ τὸν ἄξονά τῆς. Δὲν ὑπάρχει τίποτε θαυμασιώτερον εἰς ὅλην τὴν φύσιν ἀπὸ τὴν προσαρμογὴν ταύτην τοῦ σχήματος τῶν αὐγῶν τῶν θαλασσίων τούτων πτηνῶν πρὸς τοὺς ἐπικινδύνους βράχους, ὅπου ἐπωάζονται.

—Τὸν ἀρχαῖον καιρὸν ὑπῆρχον μικρογράφοι πολὺ ἐπιτηδύστεροι τῶν τωρινῶν, ἂν καὶ ἔχομεν μικροσκοπία τὴν σήμερον, τὰ ὅποια οἱ τότε ἄνθρωποι δὲν εἶχον. Ὁ Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος καὶ ὁ Καλλικράτης, ὁ Λακεδαιμόνιος κατεσκεύασαν ἄμαξαν συρομένην ὑπὸ τεσσάρων ἵππων, τὸσον μικρὴν, ὥστε ἡ πτέρυξ μίαις μύϊας τὴν ἐσκέπαζε! Προσέτι ἔγραφαν ἐπὶ ἐνὸς κόκκου σησάμου διὰ χρυσῶν γραμμάτων δύο στίχους ἐλεγίου (ποιήματος). Ἄλλος πάλιν ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου εἰς μεμβράνην, ἥτις ἐχώρει ἐντὸς ἐνὸς καρυδίου, τὸ ὁποῖον προσέφερεν εἰς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, ὅστις ἠγάπα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ὁμήρου.

—Πόσον κερδίζουν μερικοὶ ἱατροί.—Ὁ διάσημος Ἄγγλος ἱατρός Ἀστλεῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἶχεν ἀσήμαντον εἰσόδημα, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ ἐτῶν τὸ ἐτήσιόν του εἰσόδημα, ἦτο 15000 λίρας (525,000 φρ.) Πρὸ τεσσαράκοντα δὲ ἐτῶν ὁ Κόρριγαν διάσημος ἱατρός τοῦ Δουβλίνου ἐκέρδιζεν 9,000 λίρας τὸ ἔτος (225000 φρ.).

—Τὸ μικροφώνον ἡλεκτρικὸν στηθοσκόπιον, εἶναι νέον ἐφεύρημα πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὁστών, τῶν πνευμόνων, τῆς καρδίας καὶ ἄλλων ὀργάνων τοῦ σώματος. Ἡ μεγάλη του ἀξία εἶναι ὅτι μεταδίδει καὶ τοὺς ἐλαχίστους καὶ ἀσθενεστάτους ἤχους καθαρὰ καὶ δυνατὰ. Τὸ βάθισμα τῆς μύλης ἐπὶ τοῦ μικροφώνου λέγεται ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὸ βάθισμα ἐλέφαντος· τὸσον βαρὺς καὶ ἡχηρὸς ἀκούεται ὁ ἦχος αὐτοῦ!

—Τὸ μικρότατον τετράποδον τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Πυγμαῖος Μῦς τῆς Σιθωνίας. Τὸ δὲ μικρότατον φυτὸν εἶναι τὸ ἀρκυῖον βατόμουρον, τὸ ὁποῖον χωρεῖ ὀλόκληρον μὲ τὴν ρίζαν καὶ τοὺς κλώνους τοῦ ἐντὸς φιάλης ἐξ οὕγγιων.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Ποία ἦτο ἡ μεγάλη ἐορτὴ ἡ ἀναφερομένη ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγ. κεφ. ἡ. 37;

2) Διατί διωρίσθη ἡ ἐορτὴ αὕτη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ;

3) Πότε ἀνανεώθη μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν;